

10. juli 2019

UKA 2019/36

I henhold til § 33, stk. 1, i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende forslag til inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse over hvilke barrierer det er for at fuldt ud fange de fastsatte kvoter af store hvaler, og hvad der skal til for at afhjælpe disse barrierer. Redegørelsen skal fremlægges senest EM2020.

(Medlem af Inatsisartut, Nikkulaat Jeremiassen, Siumut)

Begrundelse:

Landets primære erhverv fiskeriet og nu i mindre grad fangst, er mere eller mindre det man lever af ude på kysten, og når jeg indleder med disse ord er det på baggrund af, at de mange bosteder herhjemme er spredt udover enorme afstande og, fordi man i disse år konstant støder ind i manglende indhandlingsmuligheder.

De fisk vi ikke udnytter i tilstrækkelig grad, bliver derfor spist i tonsvis af disse havets kæmpe dyr, som modsat os mennesker slet ingen kvoter oplever og kan spise løs af naturens madkammer som de selv vil i en sådan grad, at man bliver helt bekymret, fordi man kommer til at tænke på, at det i sidste ende vil gå ud over fødekædens balance.

Som en del af den globaliserede verden, ved vi godt at der er masser af udfordringer inden for fiskeriet, dog mener jeg oprigtigt, at vore største konkurrenter er de mange hvaler og sæler der i hobetal æder os ud af vort eget forråds-kammer, hvorfor, at vi ud fra et bæredygtighedsprincip må erkende at udnyttelse af disse dyr er vejen til, at bæredygtighed af disse fisk fastholdes.

Jeg tilføjer i denne sammenhæng at kvoterne på de store hvaler er fastsat i forhold til hvad man internationalt mener er en bæredygtig fangst. Med baggrund i at fangsten på vores fangst-dyr er vigtig for os, både for at sikre selvforsyning af kød, men også for at sikre at vores efterkommere kender vores fangst- og madtraditioner. Det kan heller ikke udelukkes at det vil sende et vigtigt signal internationalt at vi også fanger de fastsatte kvoter, når vi nu efter en årrække uden adgang til at fange disse flotte fangst-dyr, igen har denne mulighed.

Derfor kræver vi fra Siumut, at Naalakkersuisut skal undersøge, hvorledes man ud fra et bæredygtigt princip vil kunne udnytte hvalkvoterne fuldt ud, og om det kan betale sig, og om det vil få nogen betydning for vores selvforsyning af kød som fødevarer.

Nogle af de forhold jeg vil opfordre Naalakkersuisut til at undersøge i denne sammenhæng, er om udfordringerne er knyttet til mangel på stabile indhandlingssteder for fangsten, om det er mangel på hvalflænsningsområder som ikke berøres af tidevandet. Naalakkersuisut opfordres også til at overveje om en mulig løsning er indsættelse af hvalfangerskibe.

Såfremt det kan lade sig gøre, mener vi fra Siumut, at det vil afstedkomme varige arbejdspladser og ikke mindst vil det få en stor betydning for kødforsyningen og vores selvforsyning herhjemme, vi er

jo trods alt på vej mod selvstændigheden og kommer ikke udenom, at skulle være mere selvforsynende.

Med dette Inatsisartut beslutningsforslag ønsker jeg jer alle en respektfuld debat.

Administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige:

Omkostningerne til udarbejdelsen af redegørelsen er forventet at kunne holdes inden for ½ årsværk svarende til ca. 250.000 kroner.

Administrative og økonomiske konsekvenser for de private erhvervsliv:

Udarbejdelsen af redegørelsen forventes ikke at have konsekvenser for det private erhvervsliv. Men hvis det på baggrund af redegørelsen lykkes at øge fangsten på store hvaler således at de fastsatte kvoter opfanges, kan dette medføre en øget indtægtsmulighed for fangerne i de berørte områder.

Administrative og økonomiske konsekvenser for borgerne:

Udarbejdelsen af redegørelsen forventes ikke at have konsekvenser for borgerne.